

Vesper fredag i Stora fastans femte vecka

Präst: Aftonens prokeimenon!

Läsare: Prokeimenon Psalm 102 i den fjärde tonen.

Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, o min själ.

Läsning från Första Mosebok.

Präst: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: (1 Mos. 22:1-18)

En tid härefter hände sig att Gud satte Abraham på prov. Han sade till honom: »Abraham!» Han svarade: »Här är jag.» Då sade han: »Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där såsom brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.» Bittida följande morgon lastade Abraham sin åsna och tog med sig två sina tjänare och sin son Isak; och sedan han hade huggit sönder ved till brännoffer, bröt han upp och begav sig på väg till den plats som Gud hade sagt honom. När nu Abraham på tredje dagen lyfte upp sina ögon och fick se platsen på avstånd, sade han till sina tjänare: »Stannen I här med åsnan; jag och gossen vilja gå ditbort. När vi hava tillbett, skola vi komma tillbaka till eder.» Och Abraham tog veden till brännoffret och lade den på sin son Isak, men själv tog han elden och kniven, och de gingo så båda tillsammans. Då talade Isak till sin fader Abraham och sade: »Min fader!» Han svarade: »Vad vill du, min son?» Han sade: »Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret?» Abraham svarade: »Gud utser nog åt sig fåret till brännoffret, min son.» Så gingo de båda tillsammans. När de nu hade kommit till den plats som Gud hade sagt Abraham, byggde han där ett altare och lade veden därpå, sedan band han sin son Isak och lade honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham räckte ut sin hand och tog kniven för att slakta sin son. Då ropade HERRENS ängel till honom från himmelen och sade: »Abraham! Abraham!» Han svarade: »Här är jag.» Då sade han: »Låt icke din hand komma vid gossen, och gör honom intet; ty nu vet jag att du fruktar Gud, nu då du icke har undanhållit mig din ende son.» När då Abraham lyfte upp sina ögon, fick han bakom sig se en vädur, som hade fastnat med sina horn i ett snår; och Abraham gick dit och tog väduren och offrade den till brännoffer i sin sons ställe. Och Abraham gav den platsen namnet HERREN utser; nu för tiden heter den Berget där HERREN låter se sig. Och HERRENS ängel ropade för andra gången till Abraham från himmelen och sade: »Jag svär vid mig själv, säger HERREN: Eftersom du har gjort detta och icke undanhållit mig din ende son därför skall jag rikligen välsigna dig och göra din säd talrik såsom stjärnorna på himmelen och såsom sanden på havets strand; och din säd skall intaga sina fienders portar. Och i din säd skola alla folk på jorden välsigna sig, därför att du lyssnade till mina ord.»

Läsare: Prokeimenon. Psalm 103 i den fjärde tonen:

Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre!

Lova Herren, o min själ.

Kelevson! (Befall!)

Präst: Visdom. Stån upprätt. Kristi ljus upplyser alla!

Läsare: Läsning från Ordspråksboken.

Präst: Vishet. Låt oss vara uppmärksamma.

Läsare: (Ords. 17:17-18:5)

En väns kärlek består alltid. och en broder födes till hjälp i nöden. En människa utan förstånd är den som giver handslag, den som går i borgen för sin nästa. 19 Den som älskar split, han älskar överträdelse; men den som bygger sin dörr hög, han far efter fall. Den som har ett vrångt hjärta vinner ingen framgång, och den som har en förvänd tunga, han faller i olycka. Den som har fött en dåraktig son får bedrövelse av honom, en dåres fader har ingen glädje. Ett glatt hjärta är en god läkedom, men ett brutet mod tager mårgen ur benen. Den ogudaktige tager gärna skänker i lönndom, för att han skall vränga rättens vägar. Den förståndige har sin blick på visheten, men dårens ögon äro vid jordens ända. En dåraktig son är sin faders grämlse och en bitter sorg för henne som har fött honom. Att pliktfälla jämväl den rättfärdige är icke tillbörligt; att slå ädla män strider mot rättvisan. Den som har vett, han spar sina ord; och lugn till sinnes är en man med förstånd. Om den oförnuftige tege, så aktades också han för vis; den som tillsluter sina läppar är förståndig. Den egensinnige följer sin egen lystnad, med all makt söker han strid. Dåren frågar ej efter förstånd, allenast efter att få lägga fram vad han har i hjärtat. Där den ogudaktige kommer, där kommer förakt, och med skamlig vandel följer smålek. Orden i en mans mun äro såsom ett djupt vatten, såsom en flödande bäck, en vishetens källa. Att vara partisk för den skyldige är icke tillbörligt, ej heller att vränga rätten för den oskyldige.

Prästen välsignar läsaren och säger: "Frid vare med dig" utan att läsaren kysser handen. Församlingen och prästen faller på knä.

Kör: Min bön gälle inför Dig såsom ett rök offer. Mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer...